

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

Број: 401-00-9700/2021-41-6

18. јануар 2023. године

Кнеза Милоша 20

Београд

КОРИСНИЦИМА СИСТЕМА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА

Дана 1. јануара 2023. године ступио је на снагу Закон о изменама и допунама Закона о електронском фактурисању („Службени гласник РС”, број 138/22). Овим законом, између осталог, извршена су одређена прецизирања по питању издавање електронске фактуре субјектима јавног сектора.

Наиме, према одредби члана 3. став 1. Закона о електронском фактурисању („Службени гласник РС”, бр. 44/21, 129/21 и 138/22 - у даљем тексту: Закон), обавезу издавања електронске фактуре имају:

- субјекти приватног сектора по основу међусобних трансакција и по основу трансакција са субјектом јавног сектора, укључујући и све захтеве за исплату ка субјекту јавног сектора;

- субјекти јавног сектора по основу међусобних трансакција, укључујући и све захтеве за исплату, као и по основу трансакција са субјектом приватног сектора;

- порески пуномоћник страног лица у Републици Србији, у смислу прописа којима се уређује порез на додату вредност, по основу трансакција са субјектима јавног и приватног сектора.

Одредбама члана 9. ст. 2. и 3. Закона прописана је обавеза пријема електронске фактуре.

За повреду обавезе издавања електронске фактуре и обавезу пријема електронске фактуре Законом су прописане новчане казне. С тим у вези, у складу са одредбама члана 18. став 1. тач. 1) и 3) Закона, новчаном казном у износу од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице – субјект приватног сектора, односно јавно предузеће ако повреди обавезу издавања електронске фактуре, као и ако не прими електронску фактуру у складу са Законом. Ст. 2. и 3. истог члана прописано је да ће се за наведене прекршаје казнити предузетник – субјект приватног сектора новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара, као и одговорно лице правног лица – субјекта приватног сектора, односно јавног предузећа, новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

Подсећамо, одредбама члана 2. став 1. тач. 2) и 3) Закона прописано је да је „субјект јавног сектора” ентитет који припада сектору државе, у смислу закона којим се уређује буџетски систем, као и јавно предузеће, у смислу закона којим се уређује правни положај јавних предузећа, независно од тога да ли је у обухвату сектора државе, а „субјект приватног сектора” обвезник пореза на додату вредност, осим субјекта јавног сектора. Одредбом члана 2. став 2. истог члана Закона прописано је да се обвезник пореза на приход од самосталне делатности у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана и обвезник пореза на добит правних лица у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, осим субјекта јавног и приватног сектора,

пријављује за коришћење система електронских фактура пре подношења захтева за исплату субјекту јавног сектора, док је одредбом става 3. истог члана Закона прописано да се на Народну банку Србије сходно примењују одредбе закона које се примењују на субјекта јавног сектора, а на добровољног корисника система електронских фактура одредбе закона које се примењују на субјекта приватног сектора.

Корисници система електронских фактура наведени су у листи корисника система електронских фактура прописаној одредбом члана 5. став 9. Закона, која представља јавну листу која садржи пореске идентификационе бројеве субјеката јавног сектора, субјеката приватног сектора и добровољних корисника система електронских фактура који имају обавезу да приме и чувају електронску фактуру у складу са овим законом, као и јединствене бројеве корисника буџетских средстава субјеката који су уписани у Евиденцију корисника јавних средстава и која се води код Централног информационог посредника употребом информационо-комуникационих технологија. Увид у листу корисника система електронских фактура може се извршити на адреси: <https://www.efaktura.gov.rs/tekst/907/lista-korisnika-sistema-elektronskih-faktura.php>.

Напомињемо, изузеци од обавезе издавања електронске фактуре таксативно су набројани у члану 3. став 2. Закона, што значи да ова обавеза не постоји за:

1) промет на мало и примљени аванс за промет на мало у складу са законом који уређује фискализацију;

2) уговорну обавезу усмерену према корисницима средстава из међународних оквирних споразума;

3) набавку, модернизацију и ремонт наоружања и војне опреме, набавку безбедносно осетљиве опреме, као и са њима повезаним набавкама добара и услуга, укључујући и захтев за исплату по основу уговора који има одбрамбене или безбедносне аспекте изузетог од примене закона којим се уређују јавне набавке;

4) испоруку електричне енергије и услугу преузимања електричне енергије у енергетски систем, осим испоруке електричне енергије за крајњу потрошњу;

5) промет добара и услуга без накнаде;

6) трансакцију по основу које се плаћа накнада која представља јавни приход у складу са законом којим се уређује буџетски систем;

7) захтев за исплату трошкова и награда у судским и другим поступцима, који се исплаћују из средстава суда, односно другог органа код којег се води поступак, на основу одлуке суда, односно другог органа.

Додатно, уколико субјект јавног сектора прими захтев за исплату у папирном облику, потребно је да провери да ли је реч о захтеву за исплату који се односи на трансакције наведене у члану 3. став 2. Закона за које не постоји обавеза издавања електронске фактуре, односно да ли је захтев за исплату упућен од стране физичког лица које није обвезник пореза на приход од самосталне делатности у смислу закона који уређује порез на доходак грађана. Уколико се захтев за исплату односи на наведене трансакције, субјект јавног сектора поступа у складу са другим одговарајући прописима. Међутим, уколико постоји обавеза да се захтев за исплату изда, односно прими у складу са Законом, потребно је да субјект јавног сектора обавести издаваоца о постојању обавезе издавања електронске фактуре у складу са Законом.

**ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ
И МИНИСТАР**

Синиша Мали

